

Abstrakt:

V současnosti mnohé zdi Bělehradu utváří pomyslnou galerii pouličních velkoplošných maleb, tzv. murálů. Tato práce staví na tezi, že pro porozumění tohoto fenoménu je třeba jít za jeho vizuální a estetickou stránku a přistupovat tak k murálům jako ke komplexním entitám, které utváří a odráží dění v daném městském prostoru i srbské společnosti procházející poválečnými, postsocialistickými a neoliberalizačními proměnami. Metaforou „ekologie zdi“ chce tato práce poukázat na skutečnost, že i murály lze nahlížet jako svého druhu „organismy“, které mají vlastní socio-materiální život a agency a jsou úzce provázány s „ekosystémem“ hlavního města a srbské společnosti. Tato „ekologická“ perspektiva umožňuje promýšlet problematiku murálů holisticky, tedy jako průsečík jednání a dění, na kterém se podílí zdi a fasády, tvůrci i kolemjdoucí, místní nálady i globální politiky.

Klíčová slova: Murály, street art, ekologie, materialita, urbánní prostor, Srbsko